



พระปริตรฉรรหม

บทสวด ๑๒ ตำพาด

~~~~~  
พระปริตร หมายถึง “เครื่องคุ้มครอง”

หัวใจพระปริตร “ตะ ณะ ณะ โม”

## บทบูชาพระรัตนตรัย (แปล)

- พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง,
- พระธรรมเป็นคำสั่งสอนที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ดีแล้ว,
- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว,
- ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมุข่าอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นพร้อมทั้งพระธรรม และพระอริยสงฆ์ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ ที่ข้าพเจ้าทั้งหลายยกขึ้นไว้ตามสมควรแก่การบูชาแล้ว,
- ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ แม้พระองค์ปริณิพพานไปนานแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าทั้งหลายกราบขอพระบรมพุทธานุญาต,
- ขอพระองค์ผู้มีพระทัยโชนที่จะอนุเคราะห์แก่หมู่ชนผู้จะเกิดมาในภายหลัง,
- ได้โปรดรับเครื่องสักการะเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความทุกข์ห้อมถวายนุชา,
- เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขอันเกื้อกูลแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ
- พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง,
- ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ตื่นแล้ว เบิกบานแล้ว.

(กราบ)

- พระธรรมเป็นคำสั่งสอนที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ดีแล้ว, ข้าพเจ้าขอพนมมือ,
- ต่อบพระธรรมคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า.

(กราบ)

- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว, ข้าพเจ้าขอพนมมือ,
- ต่อบพระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า.

(กราบ)

## บทบูชาพระรัตนตรัย

- โยโส ภาวะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
  - สักขาโต เยพะ ภาวะวา ัมโม,
  - สุปฏิปันโน ยัสสะ ภาวะวา สภาวะสังโฆ,
  - ตัมพะยัง ภาวะวันตัง สะตัมมัง สะสังฆัง
- อิเมหิ สักกาเรหิ ะการะหัง อาโรปีเตหิ ะกิปฺพะมาหะ,
- สาธุโน ภันเต ภาวะวา สุจิระปะรินิพฺพุโตปิ,
  - ปัจฉิมาพะพะตานุภัมปะมาพะสา,
  - อิเม สักกาเร ทุคคะตะปณฺณการะภูเต ปะฏิคคัณหะตุ,
  - อัมหากัง ทิสฺมัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

- ะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา,
- พุทฺธัง ภาวะวันตัง ะภีวาเทมิ.

(กราบ)

- สักขาโต ภาวะวา ัมโม,
- ัมมัง พะมัสสามิ.

(กราบ)

- สุปฏิปันโน ภาวะวา สภาวะสังโฆ,
- สังฆัง พะมามิ.

(กราบ)

## ขอมาพระรัตนตรัย (แปล)

ขอขอบพระคุณผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นี้ ผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง ฯ

หากข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วยทางกายหรือวาจาก็ดี และด้วยเจตนาหรือไม่มีเจตนาที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ขอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลายและผู้มีพระคุณทุกท่าน ได้โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ ฯ

## หนังสือการพระพุทธเจ้า

ขอขอบพระคุณผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นี้ ผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง ฯ

ขอขอบพระคุณผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นี้ ผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง ฯ

ขอขอบพระคุณผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นี้ ผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง ฯ

## หนังสือการไตรสรณคมน์

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

ข้าพเจ้าขอถึงพระอริยสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระอริยสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระอริยสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

## ขอชมมาพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ  
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ  
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

สัพพัง ฉะปะราถัง ชะมะณะ เม ภัณฑะ อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง  
สัพพัง ฉะปะราถัง ชะมะณะ เม ภัณฑะ อุกาสะ ชะมามิ ภัณฑะ ฯ

## นมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ  
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ  
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ฉะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

## นมัสการไตรสรณคมณ์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ  
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ  
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ  
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ  
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ  
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ  
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ  
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ  
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

## สัมพุทเธ (แปล)

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย

๕ แสฬ ๑ หมีฬ ๒ พฬ ๒๘ พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า,

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระธรรมและพระอริยสงฆ์ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหล่านี้ โดยเคารพ,
- ด้วยฉันทภาพแห่งการกระทำความขอบพระทัยต่อพระรัตนตรัยนี้ จงขจัดความจำนรรจ์โรทั้งปวงให้หมดไป,
- แม้ฉันทรายทั้งหลายทั้งปวง จงพิณาศไปโดยไม่เหลือ ฯ

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย

๑ ล้าฬ ๒ หมีฬ ๔ พฬ ๕๕ พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า,

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระธรรมและพระอริยสงฆ์ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหล่านี้ โดยเคารพ,
- ด้วยฉันทภาพแห่งการกระทำความขอบพระทัยต่อพระรัตนตรัยนี้ จงขจัดความจำนรรจ์โรทั้งปวงให้หมดไป,
- แม้ฉันทรายทั้งหลายทั้งปวง จงพิณาศไปโดยไม่เหลือ ฯ

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย

๒ ล้าฬ ๔ หมีฬ ๘ พฬ ๑๐๙ พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า,

- ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระธรรมและพระอริยสงฆ์ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหล่านี้ โดยเคารพ,
- ด้วยฉันทภาพแห่งการกระทำความขอบพระทัยต่อพระรัตนตรัยนี้ จงขจัดความจำนรรจ์โรทั้งปวงให้หมดไป,
- แม้ฉันทรายทั้งหลายทั้งปวง จงพิณาศไปโดยไม่เหลือ ฯ

องค์สมเด็จพระทรงสวัสดิโสภาคย์ทรงตรัสว่า

|                           |                                               |
|---------------------------|-----------------------------------------------|
| อิตตะหา วะ กะตัง ปาปัฏ    | - ตพทำมาเอง                                   |
| อิตตะหา ลังกิลิสสะติ      | - ตพก็เศร้าหมองเอง                            |
| อิตตะหา ฉะกะตังปาปัฏ      | - ตพไม่ทำมา                                   |
| อิตตะหา วะ วิสุขณะติ      | - ตพก็บริสุทธิ์เอง                            |
| สุทฺธิ ฉะสุทฺธิ ปัจจัตตัง | - ความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์เป็นของเฉพาะตน |
| หาญญู ฉัญญูญัง วิโสธะเย   | - คนอื่นจะทำให้คนอื่นบริสุทธิ์แทนไม่ได้       |

## สัมพุทเธ

- สัมพุทเธ อัญญะวิสิญจะ ท้าวทะสัญจะ สะหัสสะเก  
ปัญจะสะตะสะหัสสาหิ      พระhami สีระสา ฉะหัง,  
• เตสัง ฉัมหมัญจะ สังฆัญจะ      ฉาทะระณะ พระhamiหัง,  
• พระhamการาณภาเวณะ      หันต์วา สัพเพ อุปัตทะเว,  
• ฉะเพกา ฉัณหะรายาปี      วิฬัสสันตุ ฉะเสสะโต ฯ
- สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวิสะติสะหัสสะเก  
ทะสะสะตะสะหัสสาหิ      พระhami สีระสา ฉะหัง,  
• เตสัง ฉัมหมัญจะ สังฆัญจะ      ฉาทะระณะ พระhamiหัง,  
• พระhamการาณภาเวณะ      หันต์วา สัพเพ อุปัตทะเว,  
• ฉะเพกา ฉัณหะรายาปี      วิฬัสสันตุ ฉะเสสะโต ฯ
- สัมพุทเธ พระวุตตะระสะเต อัญญะจัตตาฬิสะสะหัสสะเก  
วิสะติสะตะสะหัสสาหิ      พระhami สีระสา ฉะหัง,  
• เตสัง ฉัมหมัญจะ สังฆัญจะ      ฉาทะระณะ พระhamiหัง,  
• พระhamการาณภาเวณะ      หันต์วา สัพเพ อุปัตทะเว,  
• ฉะเพกา ฉัณหะรายาปี      วิฬัสสันตุ ฉะเสสะโต ฯ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสว่า

- |                       |                                          |
|-----------------------|------------------------------------------|
| อิตตา หิ อิตตะโฬ พาโถ | – ตนแลยมเป็นที่พักของตน                  |
| โก หิ พาโถ ปะโรลียา   | – บุคคลอื่น ใครเล่าจะเป็นที่พักได้       |
| อิตตา หิ สุทนต์ะ      | – เมื่อเราฝึกฝนตนของตนดีแล้ว             |
| พาลัง สะกะติ ทุลละกัง | – เราก็จะได้ที่พักอันบุคคลอื่น ได้โดยยาก |

## พะโม ๘ (แปล)

- ขอนพณั้มต่อพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงแสวงหาซึ่งคุณอันยิ่งใหญ่,
- ขอนพณั้มต่อพระธรรมอันสูงสุด ในพระศาสนาที่พระองค์ทรงตรัสไว้ดีแล้ว,
- ขอนพณั้มต่อพระอริยสงฆ์ใหญ่ ผู้มีศีลและความเห็นอันหมดจดดีแล้ว,
- การขอนพณั้มต่อพระรัตนตรัย ที่กล่าวคำเริ่มต้นว่า “โอม...” ดังนี้ จงสำเร็จประโยชน์ทุกอย่าง,
- ขอนพณั้มต่อพระรัตนตรัย ซึ่งล่วงพ้นโทษอันต่ำช้าแล้วทั้งหมดสิ้น,
- ด้วยการประกาศกระทำความขอนพณั้มนี้ ขอความเจริญไรทั้งหลายจงปราศจากไป,
- ด้วยอนุภาพแห่งการกระทำความขอนพณั้มนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีตลอดกาลทุกเมื่อ,
- ด้วยเดชการกระทำความขอนพณั้มนี้ ขอเราจงเป็นผู้มีเดช ในพิภพสามภพนี้เถิด ฯ

องค์สมเด็จพระภาควันต์บรมศาสดาทรงตรัสว่า

|                        |                               |
|------------------------|-------------------------------|
| เอตถะ ปัสสะถิมัง โลกัง | – ขอสิ่งทั้งหลายจงมาสู่โลกนี้ |
| จิตตัง ราชะระณุปะมัง   | – อภัยมาตระการตุจราชรถ        |
| ยัตถะ พาลา วิสีทัณติ   | – ที่คนเขลาทั้งหลายหมกอยู่    |
| นัตถิ สังโค วิชานะตัง  | – แต่ผู้รู้หาได้ข้องเกี่ยวไม  |



## พะโมการะฉัฏฐะกะ

- พะโม ฉะระหะโต สัมมา- สัมพุทฺธัสสะ มะเหสีโ,   
• พะโม อุตตะมะฉัหมัสสะ สักขาตัสสะวะ เตหิละ,   
• พะโม มะหาสังฆัสสาปี วิสุทฺธะสีสะทิกฺขิโ,   
• พะโม โฉมาตฺถารทฺธัสสะ ระตะนัตถัสสะ สาธุกัง,   
• พะโม โฉมะกาตีสัสสะ ตัสสะ วตถุตถัสสะปี,   
• พะโมการัปะภาเวนะ วิจันตฺตุ อุตฺททะวา,   
• พะโมการานุภาเวนะ สุวตฺติ โหตุ สัพพะทา,   
• พะโมการัสสะ เตชะนะ วิธิมฺหิ โหมิ เตชะวา ฯ

องค์สมเด็จพระประทีปแก้วทรงตรัสว่า

นิमितตั้ง สาธุรูปาฬัง กตัญญูกตเวทีตา - ท่านผู้ใด ท่านอุปัการะมาโฬกาลก่อฬ การตอณสนอง

ท่านด้วยความดี พระองค์ตรัสว่า “เราเรียกคนนั้นว่าเป็นคนดี”

มงคลสูตร (แปล)

เพื่อมหันต์กล่าวถึงหลักปฏิบัติที่ช่วยส่งเสริมให้ชีวิตมีแต่สิริมงคล มีความสุขความเจริญสูงสุดถึง ๓๘ ประการ

- การไม่คบคนพาล                                      การคบแต่บัณฑิต  
การบูชาบุคคลผู้ควรบูชา                        ทั้ง ๓ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การอยู่โสดที่อันสมควร                          ความเป็นผู้มีบุญได้กระทำไว้แต่กาลก่อน  
การตั้งตนไว้โดยชอบธรรม                    ทั้ง ๓ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - ความเป็นผู้เรียนรู้ธรรมมากและเป็นผู้มีศิลปวิทยา ปฏิบัติพระเบญจวินัยเป็นอันดี  
การกล่าววาจาที่เป็นธรรมและไพเราะ     แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การบำรุงบิดามารดาให้มีความสุข            การสงเคราะห์บุตรและภรรยาให้มีความสุข  
การทำงานให้ไม่คั่งค้าง                          แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การให้ทาน การประพฤติธรรม                การสงเคราะห์ญาติและคนใกล้ชิดทั้งหลาย  
การทำงานที่ปราศจากโทษ                      แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การงดเว้นจากการทำบาปทั้งหลาย            การงดเว้นจากการดื่มสุราเมา  
ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย           ทั้ง ๓ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การเคารพต่อบุคคลและสิ่งทีควรเคารพ ความไม่จองหอง มีความยินดีในสิ่งที่ตนมิเคยมี ความกตัญญู  
การฟังธรรมของสัตบุรุษตามกาลเวลา     แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - ความเป็นผู้มีขันติความอดทน ความเป็นผู้ว่าง่ายสอพลาย การได้พบเห็นสมณะพราหมณ์ผู้ทรงศีล  
การได้สนทนาธรรมตามกาลเวลา           แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - มีความเพียรเผากิเลส การประพฤติตนให้เป็นผู้ประเสริฐ การเห็นอริยสัจทั้งหลาย  
การทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน                   แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - การทำจิตไม่ให้เหวี่ยงไหว โฬโลกธรรมที่มากกระทบ การไม่ทำจิตให้เศร้าโศก การทำจิตให้  
ปราศจากอุทธาคือกิเลส การทำจิตให้งถึงพระนิพพาน แม้ทั้ง ๔ ประการนี้เป็ฯมงคลอันสูงสุด ฯ
  - อธิงัฏ ทเวตาและมนุเชย์ทั้งหลาย เมื่อได้กระทำมงคลทั้งหลายเช่นนี้แล้ว ย่อมเป็นผู้ไม่ฟ่ายแพ้ใ้  
ที่ทั้งปวง และย่อมถึงความสุขสวัสดิ์ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด  
ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายเหล่านี้แล ฯ

# มงคลปริตร (มังคะละสูตรตั้ง)

สวดบูชาให้พ้นจากสิ่งอัปมงคลชั่วร้าย

- ฉะเสวะหา จะ พาลาหัง ปัณทิตาหัญจะ เสวะหา  
ปฐา จะ ปฐะหิยาหัง      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ปะฐิฐปะเทสะวาโส จะ      ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา  
อิตตะสัมมาปะณิธิ จะ      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- พาหุสัจญจะ สิปปัญจะ      วิหะโย จะ สุลิกขิตโต  
สุภาสิตา จะ ยะ วาจา      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- มาตาปิตุอัญญาหัง      ปุตตะทารัสสะ สังคะโห  
ฉะหากุลา จะ กัมมัตตา      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ทาหัญจะ ฉัมมะจะริยา จะ      ญาตะกาหัญจะ สังคะโห  
ฉะพะวัชชานิ กัมมานิ      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ฉาระตี วิระตี ปาปา      มัชชะปาปา จะ สันญะโม  
อัปปะมาโท จะ ฉัมเมสุ      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- คาระโว จะ นิวาโต จะ      สันตุญฺญี จะ กะตัญญูตา  
กาเลหะ ฉัมมัสสะวะหัง      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ชันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณาทัญจะ ทัสสะหัง  
กาเลหะ ฉัมมะสากัจฉา      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ      ฉะริยะสัจจาณะ ทัสสะหัง  
นิพพานะสัจฉิกิริยาจะ      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- ฌณฺฐัสสะ โสกะฉัมเมหิ      จิตตัง ยัสสะ หะ กัมปะติ  
ฉะโสกัง วิระหัง เขมัง      เขตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
- เอตาทิสานิ กัตถาณะ      สัพพัตถะมะปะราชาตา  
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ      ตันเตสัง มังคะละมุตตะมัตติ ฯ

## รัตนสูตร (แปล)

เพื่อมนต์สรรเสริญคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ การตั้งจิตขออาราธนาเอาคุณความดี  
ของพระรัตนตรัยนั้น มาปกป้องรักษาตน ช่วยทำลายความทุกข์โศก ให้สิ้นไปและขออำนาจความสวัสดีแก่ตน

- หมั่นปฏิบัติปสาจประจำถิ่นทั้งหลายทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ในเมืองนี้ก็ดี  
ที่ประชุมกันอยู่ในอากาศก็ดี,
- ขอหมั่นปฏิบัติปสาจทั้งปวงนั้น จงเป็นผู้มีใจดี และจงฟังธรรมของพระตถาคตเจ้า  
ที่เรากล่าวแล้วนี้ โดยเคารพเถิด,
- เพราะเหตุที่ท่านทั้งหลายเป็นผู้มีใจดีอย่างนี้แล้ว ท่านปฏิบัติปสาจทั้งหลาย  
จงตั้งใจฟัง แล้วกระทำโมหะโรจจิตในชุมชนหมั่นหมั่น,
- ขอท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ไม่ประมาท รักษาหมั่นหมั่นผู้ซึ่งสังเวททำด้วย  
พลีกรรมทั้งกลางวันกลางคืน ตลอดกาลทุกเมื่อเถิด ฯ
- ทรพย์อันทำให้ยินดีและปลื้มใจ อย่างใดอย่างหนึ่ง ในโลกนี้หรือโลกอื่น,
- หรือว่ารัตนะอันประณีตในสวรรค์,
- ทรพย์หรือรัตนะนั้นๆ ที่จะวิเศษเสมอด้วยพระตถาคตเจ้านี้ไม่มีเลย,
- คุณวิเศษแม้ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระพุทธเจ้า,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ
- พระศรีศากยมุนีเจ้า ผู้มีพระทัยดำรงตั้งมั่น ได้บรรลุถึงความสิ้นไปแห่งกิเลส  
และความสิ้นไปแห่งราคะ อันเป็นอมตธรรมอันประณีตแล้ว,
- สิ่งวิเศษใดๆ จะเสมอด้วยพระธรรมนั้น ย่อมไม่มี,
- คุณวิเศษแม้ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ
- พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรงสรรเสริญสมาธิว่าเป็นธรรมอันสะอาด  
และบัณฑิตทั้งหลายกล่าวว่าสมาธิเป็นคุณธรรมอันให้ผลโดยลำดับเสมอ,
- คุณธรรมอื่นๆ ที่จะเสมอด้วยสมาธิที่พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญแล้วนั้น ย่อมไม่มี,
- คุณวิเศษแม้ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ

# รัตนปริตร (ระตะนะสูตรตั้ง)

สวดบูชาให้พ้นจากความทุกข์โศก

- ยานีละ ภูตานี สะมาคะตานี  
ภุมมานี วา ยานีละ อัมตะลิกเข,  
• สัพเพ วะ ภูตา สุมะหา ภาวันตุ  
อะโถปี สักกัจจะ สุนันตุ ภาสิตัง,  
• ตัสส์มา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ  
เมตตัง กะโรถะ มานุสสิยา ปะชาเย,  
• ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง  
ตัสส์มา หิ เฬ รักษะถะ อัมปะมัตตา ฯ
- ยังกิณฺณจิ วิตตัง อิตฺถะ วา หุรัง วา,  
• สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณิตัง,  
• พะ โห สะมัง อัมตติ ตะถาคะเตพะ,  
• อิทัมปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณิตัง,  
• เอตพะ สัจเจพะ สุวตฺติ โหตุ ฯ
- ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณิตัง  
ยะทังมะคา สักกะมะนุสี สะมาหิโต,  
• พะ เตพะ อัมเมพะ สัมมัตติ กิณฺณจิ,  
• อิทัมปิ อัมเม ระตะนัง ปะณิตัง,  
• เอตพะ สัจเจพะ สุวตฺติ โหตุ ฯ
- ยัมพุทฺธะเสฏฺฐโฐ ปะริวัณณะยิ สัจจ  
สะมาคิมาหังตะริกิณฺณะมาหุ,  
• สะมาคิพา เตพะ สะโม พะ วิชชะติ,  
• อิทัมปิ อัมเม ระตะนัง ปะณิตัง,  
• เอตพะ สัจเจพะ สุวตฺติ โหตุ ฯ

- พระอริยบุคคล ๘ จำพวก ๔ คู่ ที่สัตนุสรุสสรเสริญแล้วนั้น เป็นสาวกของพระสุคตเจ้า เป็นผู้ควรรับทานที่หมู่ชนนำมาถวาย,
- ทานทั้งหลายที่ถวายในพระอริยบุคคล ๘ จำพวก ๔ คู่ เหล่านี้ ย่อมมีผลมาก,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ

- พระอริยบุคคลทั้งหลายในศาสนาของพระสมณโคตมเจ้า เป็นผู้ประกอบความเพียรดีแล้ว มีใจมั่นคง มีความใคร่ออกไปแล้ว,
- พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่านี้ เป็นผู้ถึงอรรถผลที่ควรถึง ได้หยั่งจิตเข้าสู่นิพพาน แล้วได้ความดับกิเลสโดยง่ายแบบกินเปล่า แล้วจึงเสวยผลที่ได้นั้นอยู่ตลอดกาล,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ

- เสาเชือกที่พังลงดินแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหวสั่นสะเทือนด้วยลมพายุจาก ๔ ทิศ นิ่งใด,
- เราตถาคต ย่อมเรียกบุคคลผู้มีปัญญอันหยั่งลงเห็นอริยสัจทั้งหลายว่าเป็นสัตนุสรุผู้ไม่หวั่นไหวด้วยโลกธรรม มีอุปมาแม้นั้น,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ

- พระโสดาบันผู้กระทำให้แจ้งซึ่งอริยสัจทั้งหลาย ที่พระตถาคตเจ้าผู้มีปัญญอันลึกซึ้ง ทรงแสดงไว้ดีแล้ว แต่พระโสดาบันนั้นก็ยังเป็นผู้ประมาทอยู่ ถึงกระนั้น ท่านย่อมไม่ก่อกรรม เป็นเหตุให้เกิดเอวการเกิดในภพชาติที่ ๘ อีกอย่างแน่นอน,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดีจงมี ฯ

องค์สมเด็จพระทรงธรรม์ทรงตรัสว่า

สัตว์โลกเกิดมาเท่าไร ตายหมดเท่านั้น

- เย ปุคคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัฏฐา  
จัตตาริ เอตานิ ยุกาणि โหหติ  
เต ทักขิณเณยยา สัคคะตัสสะ สาวะกา,
- เอเตสุ ทินหาणि มะหัพพะสาणि,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง,
- เอเตหะ สัจเจหะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- เย สุปเปตตะตา มะหะสา ทัพเพหะ  
นิกกามิโน โคตะมะสาสะหัมมิ,
- เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัฆะ  
สัทธา มุตา นิพพุตัง ภูญชะมาพา,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง,
- เอเตหะ สัจเจหะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สีโต ลียา  
จะตัพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย,
- ตะณุปะมัง สัมปรัสัง ะทามิ  
โย อะริยะสัจจาणि อะเวจจะ ปัสสะติ,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง,
- เอเตหะ สัจเจหะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- เย อะริยะสัจจาणि วิภาวะยัหติ  
คัมภีระปัญญะหะ สุเทสิตาणि  
กิญจาปี เต โหหติ ะสัปปะมัตตา  
พะ เต ะวะง อัญญะมะมาทียัหติ,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง,
- เอเตหะ สัจเจหะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระโสดาบัน ละสังโยชน์ ๓ คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาสได้แล้ว พร้อมด้วยความถึงพร้อมแห่งการเห็นด้วยปัญญาอันเที่ยง,
- อนึ่ง พระโสดาบันเป็นผู้พ้นจากอภายภูมิทั้ง ๔ แล้ว,
- เป็นผู้ไม่อาจเพ้อจะกระทำมิฐานะ คือเหตุแห่งความนิมิตภัยอันยิ่งใหญ่ ทั้ง ๖ ได้แก่กัณฐกกรรม ๕ และการไปเข้าริตศาสนานั่นได้อีกต่อไป,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็รัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- พระโสดาบันนั้นยังกระทำบาปกรรมเล็กน้อย ด้วยกาย หรือวาจา ใจบ้าง แม้เพราะเหตุคือการทำบาปกรรมอันเล็กน้อยนี้ ก็ไม่ควรเพ้อจะปกปิดบาปกรรมอันเล็กน้อย,
- เพราะพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้แล้วว่า พระโสดาบันเป็นผู้เห็นทาง พระนิพพานแล้ว จึงไม่ควรเพ้อจะปกปิดบาปกรรมอันเล็กน้อย,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็รัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- พุ่มไม้ไฟป่า ออกยอดบานในระยะต้นเดือนที่อากาศเริ่มร้อน แห่งฤดูร้อนนั้นใด,
- พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงพระธรรมอันประเสริฐ เป็ทางให้ถึง พระนิพพาน เพื่อประโยชน์อย่างถึงแก่หมุ่สัตว์ทั้งหลาย มิอุปมาอันนั้น,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็รัตนะอันประณีตในพระพุทธานุเจ้า,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- พระพุทธานุเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงรู้ธรรมอันประเสริฐ ทรงให้ธรรมอันประเสริฐ เป็นผู้นำมาซึ่งธรรมอันประเสริฐ,
- เป็นผู้ยอดเยี่ยมหาผู้อื่นในโลกเทียบไม่ได้ ได้ทรงแสดงซึ่งพระธรรมอันประเสริฐแล้ว,
- คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็รัตนะอันประณีตในพระพุทธานุเจ้า,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ



- สะหาวิสสะ ทัสสะหะสัมปะทาเย

ตัสสัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภาวันติ

ลักกาเยทิกฺขจิจิ วิจิกิจฉิตฺถุจะ

สัสสัพพะตัง วาปี ณะทตฺติ กิกฺขจิ,

- จะตุหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต,
- ณะ จาภิกฺขนาฬิ ฉะภัพโพ กาตุง,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะหัง ปะณิตัง,
- เอตะหะ สัจเจหะ สุวตฺติ โหตุ ๑

- กิกฺขจาปี โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง

กาเยหะ วาจาเยหะ เจตะสา วา

ฉะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจจะทาเย,

- ฉะภัพพะตา ทิกฺขะปะทัสสะ วุตตา,
- อิทัมปิ สังฆะ ระตะหัง ปะณิตัง,
- เอตะหะ สัจเจหะ สุวตฺติ โหตุ ๑

- ะหัพพะคฺคัมพะเพ ณะถา ผลลิตฺตเค

คิมหาหะมาเส ปะฐะหมัสสิมฺห คิมเห,

- ตะถุปะมัง ธัมมะวะรัง ฉะเทสะยิ
- นิพพาหะคามิง ปะระมัง หิตาเย,
- อิทัมปิ พุทฺเธ ระตะหัง ปะณิตัง,
- เอตะหะ สัจเจหะ สุวตฺติ โหตุ ๑

- ะโร ะรัญญู ะระโท ะราหะโร,

- ฉะหุตตะโร ธัมมะวะรัง ฉะเทสะยิ,
- อิทัมปิ พุทฺเธ ระตะหัง ปะณิตัง,
- เอตะหะ สัจเจหะ สุวตฺติ โหตุ ๑

- กรรมเก่าของพระอริยบุคคลทั้งหลายสิ้นไปแล้ว กรรมอันตกแต่งให้เกิดใหม่ย่อมไม่มี มีจิตอันหน่าย โภภพต่อไปแล้ว,
- พระอริยบุคคลเหล่านั้น ล้วนพ้นชาติตถาคคือเหตุให้เกิดแล้ว ไม่มีความพอใจ โภภพอีกขึ้นมามากแล้ว เป็นผู้มีปัญญา ย่อมดับกิเลสไม่มีเชื้อเหลือ เหมือนแสงสว่างดับไปแล้ว ฉะนั้น,
- คุณวิเศษเป็นอย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- หมู่ภุมมปิศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ไพธากาศก็ดี,
- เราทั้งหลาย จงพากันพอมพ้อมพระพุทธรูปเจ้า ผู้เสด็จมาแล้วอย่างนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เทวดาและมนุษย์ บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- หมู่ภุมมปิศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ไพธากาศก็ดี,
- เราทั้งหลาย จงพากันพอมพ้อมพระธรรมอันมาแล้วอย่างนี้ ซึ่งเป็นธรรมที่เทวดาและมนุษย์ บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

- หมู่ภุมมปิศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ไพธากาศก็ดี,
- เราทั้งหลาย จงพากันพอมพ้อมพระอริยสงฆ์ผู้มาแล้วอย่างนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เทวดาและมนุษย์ บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

องค์สมเด็จพระบรมโลกเชษฐ์ทรงตรัสว่า

อตตะนา โจทะยัตตานัง - จงกล่าวโทษโทษความผิดของตัวเองไว้เสมอ

- ชีณัง ปุราณัง พระวัง พัตถิ สัมภะวัง  
วิรัตตะจิตตาณะติเก ภาวัสสัมมัง,  
• เต ชีณะพีชา ฉะวิรุพพิณฺหา  
นิพพิณฺติ ธีรา ณะถายัมปะทีโป,  
• อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณิธัง,  
• เอเตพะ สังฆะนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภาฬิณะ ภูตานิ สะมาคะตานิ  
ภุมมานิ วา ภาฬิณะ อัมตะลิกเข,  
• ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง  
พุทฺธัง ฆะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภาฬิณะ ภูตานิ สะมาคะตานิ  
ภุมมานิ วา ภาฬิณะ อัมตะลิกเข,  
• ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง  
อัมมัง ฆะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภาฬิณะ ภูตานิ สะมาคะตานิ  
ภุมมานิ วา ภาฬิณะ อัมตะลิกเข,  
• ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง  
สังฆัง ฆะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถทรงตรัสว่า

อัมปะมาเทนะ สัมปาเทนะ

– ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อม

## กรณีเมตตสูตร (แปล)

- กุสุมุตตผู้ฉลาด พึงกระทำกิจที่พระอริยเจ้าผู้บรรลุนั้นแล้วซึ่งพระนิพพาน อันเป็นที่สงบরণได้กระทำแล้ว,
- กุสุมุตตนั้นพึงเป็นผู้ฉลาด ชี้อตรงและประพฤติตรงดี เป็นผู้ที่ว่าง่ายสอหงาย ถ้วนโยน ไม่มีมาหะอันยิ่ง,
- เป็นผู้สิ้นโทษอันดีในสิ่งที่ตนมิชอบ เป็นผู้เลี้ยงง่าย เป็นผู้มกิจธุระน้อย เป็นผู้ประพฤติ ทำให้กายและจิตเบา,
- มีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อันสงบบ้าง มีปัญญาฆ่ากิเลส เป็นผู้ไม่ตะหนก กาย วาจา ใจ และไม่ว้าวุ่น ในสกุศลทั้งหลาย,
- ไม่พึงกระทำความชั่วที่ตนผู้ทั้งหลายติเตียนผู้อื่นว่าทำแล้วไม่ดี,
- พึงแผ่เมตตาจิตว่า ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้มีสุข มีจิตเกาะพระนิพพานแด่นั่น พ้นจากภัยทั้งหลายและจงเป็นผู้ทำตนให้ถึงความสุขทุกเมื่อเกิด,
- ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทั้งหมดโดยไม่มีเหลือ ทั้งที่มีตณหาเครื่องทำใจให้สะดุ้งอยู่ และผู้พ้นคังคือ ไม่มีตณหาแล้ว ทั้งที่มีกายขาว ใหญ่ ปานกลาง หรือกายสั้น หรือผอม อ้วน เป็นผู้ที่เราเห็นแล้วก็ดี ไม่ได้เห็นก็ดี อยู่ในที่ไกลหรือในที่ไมไกล ทั้งที่เกิดมาในโลกนี้แล้ว และที่กำลังยังแสวงหาภพเป็นที่เกิดอยู่ก็ดีจึงเป็นผู้ทำตนให้ถึงความสุขเกิด,
- สัตว์อันอย่างพึงรังแกข่มเหงสัตว์อื่น อย่าพึงดูหมิ่นใครในที่ใดๆ เลย,
- ไม่ควรปรารถนาให้กันและกันมีความทุกข์ เพราะความกริ้วโกรธและเพราะความเคียดแค้นกันเลย,
- มารดาอย่าละเลยตามรักษามุตรคนเดียวยุติเกิดในตน ด้วยชีวิต นันใด,
- กุสุมุตตพึงเจริญเมตตาจิตในใจให้มีประมาณ ในสัตว์ทั้งปวงทั้งหลายแม้นั้น,
- บุคคลพึงเจริญเมตตาให้มีในใจให้มีประมาณ ไปในโลกทั้งสิ้น,
- ทั้งเบื้องบน เบื้องต่ำ เบื้องขวาง การเจริญเมตตาจิตนี้เป็นธรรมอันไม่เคย ไม่มีเวร ไม่มีศัตรู,
- ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น จะยืนอยู่ก็ดี เดินไปก็ดี พ้นอยู่ก็ดี นอนอยู่ก็ดี เป็นผู้ปราศจากความง่วงเพียงใด,
- ก็สามารถตั้งสติไว้ได้เพียงนั้นบัณฑิตทั้งหลายกล่าวถึงกิจอย่างนี้ว่า เป็นการเจริญพรหมวิหารในศาสนา,
- บุคคลผู้ที่มีเมตตา ไม่เข้าถึงความเห็นผิด เป็นผู้มดี ถึงพร้อมแล้วด้วยความเห็นคือปัญญา,
- นำความหมกมุ่น ในกามทั้งหลายออกได้แล้ว ย่อมไม่เข้าถึงความเข้าไปนอนในครรภ์เพื่อเกิดอีกโดยแท้แล ฯ

# เมตตปริตร (กระหนึบเมตตะสูตร)

สวดบูชาให้พ้นจากความตกต่ำ ชีวิตเจริญรุ่งเรืองขึ้น

- กระหนึบเมตตะกุสะเลหะ ยัฬัตถ์ สัฬัตถ์ ปะทัง อะภิสะเมจจะ,
- สักโก อชฺฐ จะ สุหุชฺฐ จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะหะติมาหิ,
- สัณฑัสสะโก จะ สุกะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัสสะหะกะวุตติ,
- สัณฑิทธิโร จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะหะนุคิทธิ,
- ณะ จะ ชุททัง สะมาจะเร ภิกฺขุจิ เยหะ วิญญู ปะเร อุมะวะเทยยง,
- สุขิโน วา เขมิโน โหตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา,
- เย เกจิ ปาณะภุตัตถิ ตะสา วา ภาวระรา วา อะหะวะเสสา,
- ทิมา วา เย มะหันทา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะณฺฐา
- ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร ะสัณฺธิ อะวิทูเร
- ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา,
- ณะ ปะโร ปะรัง นิคุพเพนะ ชาติมัณฺเณนะ กัตถะจิ นัง ภิกฺขุจิ,
- พัสสาโรสะหา ปะฐิมะสัณฺเณนา ภาณฺเณมะณฺเณสสะ ทุกะมิจฺเจนนะ,
- มาตา ณะภา นิยงฺ ปุตตัง ฉายสา เอกะปุตตะมะหุรฺกเข,
- เถวัณปี สัพพะภูเตสุ มาหะสัณฺภาวะเย อะปะริมาณัง,
- เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มาหะสัณฺภาวะเย อะปะริมาณัง,
- อุกถัง อะโล จะ ติริยัญจะ อะสัณฺพาดัง อะเวรัง อะสะปัตตัง,
- ติฏฐัญจะรัง นิลินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิตฺโธ,
- เถตัง สะติง อะณฺเณญฺเณ พรัหฺมะเมตัง วิหารัง อิตฺถะมาหุ,
- ทิฏฐิณฺจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเพนะ สัมปโน,
- กาเมสุ วิเนยเย เคถัง ณะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตฺติ ฯ

## คาถาขับพรต (แปล)

เพื่อบรรเทาทุกข์จากการแผ่เมตตาให้สัตว์ร้ายทั้งปวง เช่น งู ตะขาบ แมงป่อง เสือ จระเข้ เหยี่ยว แร้ว กา ฯลฯ

นิมิตสวดเมื่อเข้าป่า ให้เกิดความแคล้วคลาดปลอดภัย

- ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพระยาพาคทั้งหลายตระกูลวิรูปักษ์ด้วย  
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพระยาพาคทั้งหลายตระกูลเอราณถด้วย,
- ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพระยาพาคทั้งหลายตระกูลนิพพานุตระด้วย  
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพระยาพาคทั้งหลายตระกูลกัณหาโคตมกะด้วย,
- ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีเท้าด้วย  
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลายที่มี ๒ เท้าด้วย,
- ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลายที่มี ๔ เท้าด้วย  
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลายที่มีหลายเท้าด้วย,
- สัตว์ไม่มีเท้าอย่าเบียดเบียนเรา สัตว์ ๒ เท้าอย่าเบียดเบียนเรา,
- สัตว์ ๔ เท้าอย่าเบียดเบียนเรา สัตว์หลายเท้าอย่าเบียดเบียนเรา,
- และขอสรรพสัตว์ทั้งหลายที่มีชีวิตทั้งปวง ที่เกิดมาทั้งหมดทั้งสิ้นด้วยกัน,
- จงเห็นซึ่งความเจริญทั้งหลายทั้งปวงเกิด ไทชนอันลามกใดๆ อย่าได้มาถึงแล้ว แก่สัตว์เหล่านั้น,
- พระพุทธเจ้า ทรงพระคุณไม่มีประมาณ พระธรรม ทรงพระคุณไม่มีประมาณ  
พระสงฆ์ ทรงพระคุณไม่มีประมาณ สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลายคือ งู แมงป่อง ตะเข็บ  
ตะขาบ แมงมุม ตั๊กแตน หนู เหล่านี้ล้วนมีประมาณจำกัด ไม่มากเหมือนพระรัตนตรัย  
เราได้กระทำความรักษาแล้ว เราได้กระทำความป้องกันแล้ว หมู่สัตว์ทั้งหลายจงหนีไปเสีย  
เราพ้นได้กระทำความขอบน้อม ต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่ เราได้กระทำความขอบน้อม  
ต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๗ พระองค์อยู่ ฯ

องค์สมเด็จพระบรมครูทรงตรัสว่า

นัตถิ โลเก ฉะนินทิโต - คนไม่ถูกนินทาเลย ไม่มีในโลก

# ขันธะปะริตตะคาถา

สวดบูชาให้พ้นจากอสรพิษ สัตว์ร้ายทั่วไป

- วิรุฬฺหิ เม เมตตัง                      เมตตัง เอยราปะเกหิ เม,
- นัฬิยาปุตเตหิ เม เมตตัง              เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ,
- ฉะปาทะเกหิ เม เมตตัง              เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม,
- จะตุปะปะเทหิ เม เมตตัง              เมตตัง พะหุปะปะเทหิ เม,
- มา มัง ฉะปาทะโก หิงสิ              มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก,
- มา มัง จะตุปะปะโก หิงสิ              มา มัง หิงสิ พะหุปะปะโท,
- สัฟเพ สัตตา สัฟเพ ปาณา              สัฟเพ ภูตา จะ เกวะสา,
- สัฟเพ ภาทราหิ ปัสสัณตุ              มา กิณฺจิ ปาปะมาคะมา,
- อัปปะมาโณ พุทฺโธ อัปปะมาโณ ฌัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ  
ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ ฉะหิ วิจฺฉิกา สะตะปะที  
อุณณานาภี สะระพู มุสิกา กะตา เม รักษา กะตา เม  
ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสฬัง พะโม ภาคะวะโต  
พะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทฺธานัง ฯ

องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาทรงตรัสว่า

รัตโย ฉะโมหา คัจฉันติ - คนฉลาดย่อมไม่ปล่อยให้ศัณห์ผ่านไประลอกๆ

## โมรปริตร (แปล)

เมื่อมหตักกล่าวถึงพระโพธิสัตว์เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นพญานกยูง พุทธานุภาพให้พระโพธิสัตว์รอดพ้น

จากบ่วงของพ่ายพราหมณ์ถึง ๑๒ ปี สวดบูชาเป็นประจำเพื่อให้รอดพ้นจากผู้คิดร้าย รอดพ้นจากกบดัก อุบายและการฉ้อโกง

- พระอาทิตย์เป็นดวงตาของโลก เป็นเอกราช มีสีเพียงดั่งสีทอง  
ทำพิธีบูชาให้สว่างอุทัยขึ้นมา,
- เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอพนมมือต่อพระอาทิตย์นี้ ซึ่งมีสีเพียงดั่งสีทอง ทำพิธีบูชาให้สว่าง,
- ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ทานครุฑแล้ว ไฉนนี้ พึงอยู่เป็นสุขตลอดวัน,
- ข้าพเจ้าขอพนมมือต่อพราหมณ์ทั้งหลาย ผู้ถึงซึ่งเวท คือความรู้ ไฉนธรรมทั้งปวง  
และขอพราหมณ์ทั้งหลายเหล่านี้จงรักษาข้าพเจ้าเถิด,
- ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่พระพุทธรูปทั้งหลาย  
ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่พระโพธิญาณ,
- ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่ท่านผู้พ้นจากกิเลสแล้วทั้งหลาย  
ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่ธรรมอันเป็นเครื่องทำให้พ้นจากกิเลส,
- นกยูงนี้ได้ทำพระปริตรเครื่องป้องกันอย่างนี้แล้ว จึงเที่ยวไปแสวงหาอาหาร ในเวลากลางวัน ฯ
- พระอาทิตย์เป็นดวงตาของโลก เป็นเอกราช มีสีเพียงดั่งสีทอง  
ทำพิธีบูชาให้สว่าง ได้สดุดะตกไปแล้ว,
- เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอพนมมือต่อพระอาทิตย์นี้ ซึ่งมีสีเพียงดั่งสีทอง ทำพิธีบูชาให้สว่าง,
- ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ทานครุฑแล้ว ไฉนนี้ พึงอยู่เป็นสุขตลอดคืน,
- ข้าพเจ้าขอพนมมือต่อพราหมณ์ทั้งหลาย ผู้ถึงซึ่งเวท คือความรู้ ไฉนธรรมทั้งปวง  
และขอพราหมณ์ทั้งหลายเหล่านี้จงรักษาข้าพเจ้าเถิด,
- ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่พระพุทธรูปทั้งหลาย  
ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่พระโพธิญาณ,
- ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่ท่านที่พ้นจากกิเลสแล้วทั้งหลาย  
ความพนมมือของข้าพเจ้า จงมีแต่ธรรมอันเป็นเครื่องทำให้พ้นจากกิเลส,
- นกยูงนี้ได้ทำพระปริตรเครื่องป้องกันอย่างนี้แล้ว จึงได้สำเร็จการอยู่ ในเวลากลางคืน ฯ



# โมระปะริตตัง

สวดบูชา ให้พ้นจากกัมมัทก ผู้คิดร้ายและการขโมย

- อุเทตะยัญญจักขุมา เอกะราชา  
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส,
- ตัง ตัง ฬะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง,
- ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง,
- เย พรัหารัหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม  
เต เม ฬะโม เต จะ มัง ปาละยัณตุ,
- ฬะมัตถุ พุทธาฬัง ฬะมัตถุ โพธิยา,
- ฬะโม วิมุตตานัง ฬะโม วิมุตติยา,
- อิมัง โส ปะริตตัง กัตถวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

- ฉะเปตะยัญญจักขุมา เอกะราชา  
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส,
- ตัง ตัง ฬะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง,
- ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง,
- เย พรัหารัหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม  
เต เม ฬะโม เต จะ มัง ปาละยัณตุ,
- ฬะมัตถุ พุทธาฬัง ฬะมัตถุ โพธิยา,
- ฬะโม วิมุตตานัง ฬะโม วิมุตติยา,
- อิมัง โส ปะริตตัง กัตถวา โมโร วาสะมะกัปปะยิตติ ฯ

## วิญญูปริตร (แปล)

เพื่อมหันต์กล่าวถึงพระโพธิสัตว์เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นลูกนกคุ้มที่นับแต่ไฟฟ้าที่กำลังลุกไหม้ให้ดับโดยพลัน  
ใช้สวดเพื่อป้องกันอัคคีภัย

- คุณแห่งศีลมีอยู่ไพบูลย์โลก ความสัตย์จริงความสะอาดกายใจและความเอ็นดูมีอยู่ไพบูลย์โลก,
- ด้วยความสัตย์จริงนั้น ข้าพเจ้าจักกระทำสังจกิจริยาอันหยุดยั้งไม่ มีสิ่งใดจะฉีกเหี้ยนได้,
- ข้าพเจ้าได้กำลังพิจารณาถึงกำลังแห่งธรรม และระลึกถึงพระพุทธรเจ้าผู้ชนะทั้งหลาย  
ไพบูลย์ก่อน เพราะได้อาศัยกำลังแห่งสิ่งจะ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอกระทำสังจกิจริยาว่าดังนี้-  
“ปีกทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่บินไม่ได้ เท้าทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่เดินไม่ได้,
- มารดาและบิดาของข้าออกไปหาอาหาร ดูก่อนไฟฟ้า ขอท่านจงหลีกไป”..
- เมื่อเราทำสังจกิจริยาอย่างนี้แล้ว ไฟที่มีเปลวรุ่งเรืองใหญ่ถึง ๑๖ กรีสนั้น ก็ได้หลีกเว้นไป  
ประดุจดังเปลวไฟนั้นตกลงไปใต้น้ำฉะนั้นแล,
- ไม่มีสิ่งใด ไพบูลย์โลกที่จะเสมอด้วยสิ่งของเรา นี่เป็นสังจการมีของเราแล ฯ

องค์สมเด็จพระชินวรบรมศาสดาทรงตรัสว่า

- |                        |                                                    |
|------------------------|----------------------------------------------------|
| สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง | - ไม่ทำความชั่วทุกชนิดทั้งทางกายและวาจาใจ          |
| กุสะลัสสุปะสัมปะทา     | - ทำแต่ความดีทุกอย่างทั้งทางกายและวาจาใจ           |
| สะจิตตะปะริโยทะปะนัง   | - ทำจิตใจให้ผ่องใสไว้เสมอ                          |
| เอตัง พุทธาณะสาสะนัง   | - พระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ตรัสอย่างนี้เหมือนกันหมด ฯ |

# วิญญะกะปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากอัครภัย

- อิตถิ โสเก สีสะคุโณ      สัจจัง โสเจยยะนุททะยา,
- เตพะ สัจเจนะ กาหามิ      สัจจะกิริยะมะหุตตะรัง,
- ฉาวัชชีตฺวา ธัมมะพะลัง      สะริตฺวา ปุพพะเก ชิเน
- สัจจะพะละมะวัสสาเย      สัจจะกิริยะมะกาสะหัง,
- สันติ ปักขา ฉะปัตตะหา      สันติ ปาทา ฉะวัณฺจะหา,
- มาตา ปิตา จะ นิกขันตา      ชาตะเวทะ ปะฎีกะมะ,
- สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง      มะหาปัสสะลีโต ลีฬิ
- วัชเชลี โสพะสะ กะริสาณิ      อุตตะกัง ปัตฺวา ณะถา ลีฬิ,
- สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ      เณสา เม สัจจะปาระมิตี ฯ

องค์สมเด็จพระธรรมสามีศรีทรงตรัสว่า

มโหปฺพังคมา ธัมมา มโหเสฏฺฐา มโหมยา

ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้า มีใจประเสริฐสุด สำเร็จด้วยใจ

# ฉาฎาฬากฎิฬปริตร (แปล)

เพื่อบรรเทาถึงคุณงานความดีของพระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ในอดีตและการอาราธนาพุทธานุภาพเหล่านี้ให้  
มาคุ้มครองให้ผู้สวดรัตนพินจากอันตราย ให้เกิดความสุข ความสงบ เหล่าอมนุษย์ทั้งหลายไม่เบียดเบียน

- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระวิปัสสิพุทเจ้า ผู้มีจักขุคือปัญญาอันเลิศผู้มีสิริ,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระสิขิพุทเจ้า ผู้หุ้เคราะห์สัตว์ทั้งปวงอยู่เป็นนิคัย,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระเวสสภพุทเจ้า ผู้สร้างกิเลสแล้ว ผู้มีตบะ,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระกุกสันธพุทเจ้า ผู้ย้ายมารและเสนามาร,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระโกณฑภพพุทเจ้า ผู้สอยบาปแล้ว ผู้อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระกัสสปพุทเจ้า ผู้พ้นวิเศษแล้วจากกิเลสทั้งปวง,
- ขอความพอนพ้อม จงมีแต่ พระอังกิรสปุทเจ้า ผู้มีรัศมีแผ่ชานออกจากกาย ผู้เป็นโอรสแห่งศากยราช ผู้มีสิริ,
- พระพุทเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงแสดงพระธรรมนี้ ซึ่งเป็นเครื่องบรรเทาทุกข์ทั้งปวงก็ดี,
- อนึ่ง พระพุทเจ้าทั้งหลายเหล่าใดก็ดี ที่ดับกิเลสแล้วในโลก เห็นแจ้งธรรมตามความเป็นจริง,
- พระพุทเจ้าทั้งหลายเหล่านี้ เป็นผู้ไม่มีความส่อเสียด เป็นผู้ใหญ่ ผู้ปราศจากความครั่นคร้ามสะครั่นสครอ,
- เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายพากันพอนพ้อม ซึ่งพระพุทเจ้าพระองค์ใด ผู้เป็นโคตมโคตร ผู้เป็นประโยชน์  
เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยความรู้แจ้งและความ ประพฤติปฏิบัติอันงาม  
ผู้เป็นใหญ่ ผู้ปราศจากความครั่นคร้ามสะครั่นสครอ ฯ
- ข้าเจ้าทั้งหลาย ขอกราบไหว้พระพุทโคตมพระองค์นี้ ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยความรู้แจ้ง  
และความประพฤติปฏิบัติอันงามแล ฯ

องค์สมเด็จพะจอมไตรทรงตรัสว่า

นัตถิ ชันณะสะมา ทุกขา - ทุกข์ทั้งหลายเสมอดด้วยขันธ ๕ ย่อมไม่มี

# ฉาฎาฬากฎะปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากอภินิหาร ภูตผีวิญญานร้าย

- วิปัสสิสสะ ฬะมัตถุ จักขุฬัตถัสสะ สิริหะโต,
- สิริสสะปี ฬะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโ,
- เวสสะภุสสะ ฬะมัตถุ ฬัหาตะกัสสะ ตะปัสสิโ,
- ฬะมัตถุ กะกุสัฬัตถัสสะ ฆาระเสนัปะมะททิโ,
- โกฬาคะมะฬัสสะ ฬะมัตถุ ฬัร่าหะณัสสะ วุสสิหะโต,
- กัสสะปัสสะ ฬะมัตถุ วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ,
- อังคีระสัสสะ ฬะมัตถุ สักกะปะตตัสสะ สิริหะโต,
- โย อิมัง อัมมะมะเทเสสิ สัพพะทกขาปะหุทะฬัง,
- เย จาปี นิพพุตา โสเก ณะภาฏตัง วิปัสสิสุง,
- เต ชะหา ฉะปัสสัณหา มะห์ฬตา วิตะส่าระหา,
- หิตัง เทวะมะฬุสสาฬัง ยัง ฬะมัสสันติ โคตะมัง
- วิชาจะระณะสัณฬัฬัง มะห์ฬตัง วิตะส่าระทัง ฯ
- วิชาจะระณะสัณฬัฬัง พุทถัง วันทา มะ โคตะมัตติ ฯ

อังกัสสมเด็จพะผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสว่า

อัมโม หะเว รักษะติ อัมมะจาริ - ธรรมยัณมรักษาผู้ประพฤติธรรม

## อังคฺลิมาสปริตร (แปล)

เมื่อมหตักกล่าวถึงสัจจาธิฐานของพระองค์อังคฺลิมาส ที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยหญิงมีครรภ์๓คนหนึ่งให้คลอดบุตรได้ง่าย นอกเหนือจากการคลอดบุตรง่ายขึ้นแล้ว ยังมีภาพภาพแก้ไขปัญหานานาประการอย่างปัจจุบันทันด่วนคลายปัญหาจากเหตุการณ์อันพลับพลึง

- ดูก่อนน้องหญิง ตั้งแต่เราเกิดมาแล้วโดยชาติอริยะ ไพร่ร่มเงาแห่งพระอริยเจ้า, ยังไม่เคยรู้จักแก่งปลงชีวิตสัตว์ให้ตายเลย ฯ  
ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่าน ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ครรภ์ของท่าน ฯ

## โพชฌงค์ปริตร (แปล)

เมื่อมหตักกล่าวถึงพระธรรมที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้ ๗ ประการ ได้แก่ สติ ธัมมะวิริยะ วิริยะ ปิติ ปัสสัทธิ สมาธิ และอุเบกขา มีภาพภาพรักษาอาการเจ็บป่วยเป็นไข้ให้หายหายสิ้น

- โพชฌงค์ คือองค์แห่งการตรัสรู้ ๗ ประการเหล่านี้ คือ สติ ความระลึกได้ ธรรมวิริยะ ความใคร่ครวญ ในธรรม วิริยะ ความเพียร ปิติ ความอิ่มใจ ปัสสัทธิ ความสงบ สมาธิ ความตั้งใจมั่น และอุเบกขา ความวางเฉย เป็นธรรมที่พระมหามุนีเจ้า ผู้เห็นธรรมทั้งปวงได้ตรัสไว้ชอบแล้ว ซึ่งถ้าบุคคลได้เจริญให้มากแล้ว ย่อมทำให้เป็นไปเพื่อความรู้อย่าง เพื่อพระนิพพาน และเพื่อความตรัสรู้
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านตลอดกาลทุกเมื่อ ฯ
  - ในสมัยหนึ่ง พระบรมโลกนาถได้ทอดพระเนตรเห็น พระโมคคัลลานะ กับพระกัณโถ เป็นไข้มีทุกขเวทนา จึงได้ทรงแสดงธรรมอันเป็นองค์แห่งการตรัสรู้ ๗ ประการนี้
- พระเถระทั้ง ๒ ท่านก็มีใจเปลितเปลิบกับพระธรรมที่พระบรมโลกนาถทรงกล่าวแล้วนั้น และได้หายจากความเจ็บไข้ในขณะนั้น,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านตลอดกาลทุกเมื่อ ฯ
  - ในกาลครั้งหนึ่ง แม้พระพุทธเจ้าผู้เป็นพระธรรมราชาเอง ก็ถูกความป่วยไข้ เปียดยื่นเย้นเช่นกัน,
- พระองค์ทรงมีรับสั่ง ให้พระจุนทเถระแสดงธรรมอันเป็นองค์แห่งการตรัสรู้ ๗ ประการนี้ด้วยความยินดี แล้วพระองค์ก็ทรงบำเพ็ญเพียรหายจากความป่วยไข้ไปโดยฐานะอันควรนั้นแล,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านตลอดกาลทุกเมื่อ ฯ
  - ก็ความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งหลายนั้น เป็นสภาวะที่พระผู้แสวงหาคุณ ใหญ่ทั้ง ๓ องค์ละได้แล้ว ถึงความไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้อีกโดยธรรมดา ประดุจดังกิเลสทั้งหลายถูกอริยมรรคกำจัดเสียแล้วจะพินทุ์พินทุ์,
- ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านตลอดกาลทุกเมื่อ ฯ

# อังคฺลิมาละปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากการแท้งบุตร ให้คลอดบุตรง่าย

- ยะโตหัง ภะคินิ ฉะริยาเย ชาตียา ชาโต,  
พากิขานามิ สัณฺญิจิจะ ปาณัง ชีวิตา ไวโรเปตา ฯ  
เตนะ สัจจะนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัมภัสสะ ฯ

# โพชฌังคะปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากโรคภัย หายเจ็บป่วย สุขภาพแข็งแรง

- โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะธา  
วิริยัมปีติปัสสัทธิ- โพชฌังคา จะ ตะธาปะเร  
สะมาธูปะกัชะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทสฺสีนา  
มุฬินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหฺลิกะตา  
สังวัตตันติ ฉะภิญญายะ นีพพานายะ จะ โพธิยา  
• เอตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
  - เอกัสมิง สะมะเย นาทิโก โมคคัลลาณัญจะ กัสสะปะง  
คิลาเน ทุกขิตะ ทิสฺสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสเย,  
• เต จะ ตัง ฉะภินันฺทิตฺวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ,  
• เอตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
    - เอกะทา ธัมมะราชาปี เคสัณฺเณนาภิปิโธ,  
• จุนทัตถะเรนะ ตัญญูเณวะ ภาณเปตฺวานะ สาทะรัง  
สัมโมทิตฺวา จะ ฉาพาธา ตัมหา ภูฏาสิ ฐานะโส,  
• เอตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
      - ปะหิณา เต จะ ฉาพาธา ติณณันนัมปิ มะหะสิณัง  
มคฺคาหะตะกิสสา วะ ปัตตานุปัตติธัมมะตัง,  
• เอตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

## ฉกัณฑ์ปริตร (แปล)

เพื่อพหุสัตว์มีอำนาจเพื่อแก้กลางร้าย เหตุร้าย ฝันร้าย ทำลายสิ่งอัปมงคลทั้งปวง ให้มีสายสืบทอด

- นิमितถัมภ์เป็นกลางชั่วร้ายก็ดี อวมงคลก็ดี

เสียงนกที่ไม่ชอบใจก็ดี นานเคราะห์

และความฝันร้ายอันไม่เป็นที่ชอบใจ เป็นสิ่งที่มีอยู่

ขอสิ่งเหล่านี้จงพิพาศไป ด้วยอำนาจแห่ง พระพุทธเจ้า ฯ

- นิमितถัมภ์เป็นกลางชั่วร้ายก็ดี อวมงคลก็ดี

เสียงนกที่ไม่ชอบใจก็ดี นานเคราะห์

และความฝันร้ายอันไม่เป็นที่ชอบใจ เป็นสิ่งที่มีอยู่

ขอสิ่งเหล่านี้จงพิพาศไป ด้วยอำนาจแห่ง พระธรรม ฯ

- นิमितถัมภ์เป็นกลางชั่วร้ายก็ดี อวมงคลก็ดี

เสียงนกที่ไม่ชอบใจก็ดี นานเคราะห์

และความฝันร้ายอันไม่เป็นที่ชอบใจ เป็นสิ่งที่มีอยู่

ขอสิ่งเหล่านี้จงพิพาศไป ด้วยอำนาจแห่ง พระอริยสงฆ์ ฯ

มีพระไตรรัตน์เป็นที่พึ่ง หมั่นรำพึงถึงความตาย

รักษาศีลมิให้ขาดหาย ขาดนี้ถ้าตายเราขอไปนิพพานแห่งเดียว



## ฉะภาณปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากภัยพิบัติทั้งปวง ให้เกิดความสุขสวัสดิ์

- ยัมทนุหิมิตตัง ฉะวะมังคะสัณฺฑะ

โย จาพะหาโป สะกุกฺขัสสะ สัทโท

ปาปัคคะโห ทุสฺสปีฬัง ฉะกัณฺตัง

พทุธานุภาวเฬะ วิหาสะเมฬตุ ฯ

- ยัมทนุหิมิตตัง ฉะวะมังคะสัณฺฑะ

โย จาพะหาโป สะกุกฺขัสสะ สัทโท

ปาปัคคะโห ทุสฺสปีฬัง ฉะกัณฺตัง

ฉัณฺหาณานุภาวเฬะ วิหาสะเมฬตุ ฯ

- ยัมทนุหิมิตตัง ฉะวะมังคะสัณฺฑะ

โย จาพะหาโป สะกุกฺขัสสะ สัทโท

ปาปัคคะโห ทุสฺสปีฬัง ฉะกัณฺตัง

สังฆานุภาวเฬะ วิหาสะเมฬตุ ฯ

“กตัญญูกตเวทී เป็ฬ รากแก้วของคหบดี”

พระภาวนาปัญญาวิสุทธิ (หลวงปู่แหวนสุเมโธ บรมครู-หลวง)

## บทสรรเสริญพระรัตนตรัย (แปล)

- พระตถาคตเจ้า เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง,
- เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติดีงาม เป็นผู้เสด็จไปสู่ที่ติงามคือพระนิพพาน เป็นผู้รู้แจ้งโลก เป็นผู้ฝึกสอนบุคคลอย่างยอดเยี่ยม ไม่มีผู้แพ้เทียบได้,
- เป็นครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้แล้ว ตื่นแล้ว เบิกบานแล้ว เป็นผู้สามารถจำแนกธรรมสอนหมู่สัตว์ได้ถูกต้องตามอัธยาศัย ฯ
- พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ดีแล้ว,
- เป็นธรรมที่บุคคลผู้ศึกษาปฏิบัติจะพึงเห็นได้ด้วยตนเอง สามารถปฏิบัติและเห็นผลได้ทุกเมื่อ ไม่จำกัดกาลเวลา และเป็นธรรมที่สามารถเรียนกร้อนให้ผู้อื่นมาตุได้ว่า "ท่านจงมาตุธรรมนี้เถิด",
- เป็นธรรมที่บุคคลควรพ้อมเข้ามาใส่ใจ และผู้รู้ธรรมแล้วทั้งหลายจะพึงรู้ได้เฉพาะตนเองเท่านั้น ฯ
- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพ้อม เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว, (พระโสดาบัน)
- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพ้อม เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว, (พระสกิทาคามี)
- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพ้อม เป็นผู้ปฏิบัติถูกต้องแล้ว, (พระอนาคามี)
- พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพ้อม เป็นผู้ปฏิบัติชอบแล้ว, (พระอรหันต์)
- ท่านเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ พ้อมเรียงตามลำดับได้ ๘ บุคคล (มรรคกัมมผล)
- ท่านทั้งหลาย ๘ บุคคลนี้ คือ พระอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
- ท่านเป็นผู้ควรแก่สักการะที่คณทั้งหลายพ้อมมาบูชา
- ท่านเป็นผู้ควรแก่ของที่เตรียมไว้ต้อนรับ
- เป็นผู้ควรแก่การรับทานที่หมู่ชนพ้อมถวาย
- เป็นผู้ควรแก่การกราบไหว้,
- ท่านเหล่านี้เป็นพ้อมนาบุญของโลกอย่างยอดเยี่ยม ไม่มีพ้อมนาบุญอื่นเทียบได้ ฯ

## บทสรรเสริญพระรัตนตรัย

- อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
- วิชชาจะระณะสัมพัทโ สุกะโต โลกะวิทู  
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,
- สัตถา เทวะมะหุสสาหนัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ
- สักขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,
- สันทิฏฐิโก ณะกาสิโก เณหิสังสีโก โธปะพะยัโก,
- ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ
- สุปะฏิปัณโฬ ภะคะวะโต สาระกะสังโฆ,
- อสุปะฏิปัณโฬ ภะคะวะโต สาระกะสังโฆ,
- ญายะปะฏิปัณโฬ ภะคะวะโต สาระกะสังโฆ,
- สามัจิปะฏิปัณโฬ ภะคะวะโต สาระกะสังโฆ,
- ณะทักัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา  
เอสะ ภะคะวะโต สาระกะสังโฆ,
- ฉาหุเพยโย
- ปาหุเพยโย
- ทักขิเณยโย
- อัญชะลีกะระณีโย,
- อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

## พุทธชัยมงคลคาถา (แปล)

- พระจอมมุนี ได้เฝ้าพระ พรมหาร ผู้เฝ้ามิตรแขนงมากตั้งพัน  
ถืออาวุธครบทุกมือ ชี้อ้างศรีเมษละ มาพร้อมกันเหล่าเสนามารซึ่งโห่ร้องกึกก้อง  
ด้วยวิธีฉลิฐฐานถึงทาบารมี เป็นต้น
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ
  - พระจอมมุนีได้เฝ้าพระยักษี้อ อาพาพะ ผู้มีจิตหยามกระด้าง ผู้ไม่มีความอดทน  
มีความพิลึกกว่ากลัวว่าพระยามาร ซึ่งได้เข้ามาต่อสู้อย่างยิ่งยวด  
จนตลอดคืนนี้รุ่ง ด้วยวิธีรณานันต์ คือขันตีความอดทน,
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ
  - พระจอมมุนี ได้เฝ้าพระช้างตัวประเสริฐชื่อ นาคาโครี ที่เฝ้ายังพัก  
และแสงจะตุร้าย ประตุงไฟฟ้าและจักรอาวุธและสายฟ้า  
ด้วยวิธีรลงด้วยน้ำคือความมีพระทัยเมตตา,
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ
  - พระจอมมุนี ทรงคิดจะแสดงฤทธิ์ปาฏิหาริย์ จึงได้เฝ้าพระโจรชื่อ องคุลิมาล  
ผู้แสงจะตุร้าย มีฝีมือ ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปสิ้นระยะทาง ๓ โยชน์,  
ด้วยทรงกระทำอิทธิฤทธิ์อันยอดเยี่ยม,
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ
  - พระจอมมุนี ได้เฝ้าพระค่างาว่าใส่ร้ายของ นางจิณฺจมาณวีกา ซึ่งทำอาการ  
เหมือนดั่งมีครรภ์ เพราะเอาท่อนไม้กลมผูกไว้ที่หน้าท้อง  
ด้วยวิธีทรงสมาธิอันงาม คือความกระทำพระทัยให้ตั้งมั่นนิ่งเฉย ในท่ามกลางหมู่ชน,
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ
  - พระจอมมุนีผู้รุ่งเรืองด้วยแสงสว่างคือปัญญา ได้เฝ้าพระ สัจจะนิครนถ์  
ผู้มีความคิดมุ่งหมาย ไฉนจะละทิ้งความสัตย์ มีใจคิดจะยกถ้อยคำของตน  
ให้สูงประตุงยอและมิไฉนจะมัวหมอง ด้วยการแสดงเทศนาให้ถูกใจ,
- ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้ให้เกิด ฯ

# พุทธชัยมงคลคาถา

ชัยชนะของพระพุทธเจ้าอันเป็นมงคล

- พาหุ สงฆ์สหัสสะมหานิรมิตะสาวุธันตัง  
คิริเมฆะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง  
ทาทาพิณัมพะวีนฺหา ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - มาราคิเรกะมะภิชฺฌิมิตะสัพพะรัตติง  
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง  
ขันตีสุทนต์ะวีนฺหา ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - พาฬาคิริง คะชะวะรัง ฉะติมัตตะภูตัง  
ทาวคคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณฺณตัง  
เมตตัมพะเสกะวีนฺหา ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - อุกขิตตะขัคคะมะติหัตตะสุทธารุณฺณตัง  
ธาวันตีโยชะนะปะถังकुสิมาสะวันตัง  
อิทธีภิสังขะตะมะโน ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - กัตถวาหะ กัมมัสสุมะทะรัง ฉิวะ คัพภินียา  
จิณฺฎายะ ทฏฺฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัสสเม  
สันเตนะ โสมะวีนฺหา ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง  
วาทาภิโรปีตะมะนัง ฉะติฉนฺตะภูตัง  
ปัญญะปะทีปะชะลิตโต ซิตะวา มุนินโท,
- ตัณหเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ

- พระจอมมุนี ได้เฝ้าฯ พระพญาพราหมณ์ราชเชื้อ นพโทปนันทะ ผู้มีความรู้ผิดมีฤทธิ์มาก ด้วยวิธีบอกบุญ ให้พระโศภิตสกลาณพระพุทธานุภาพ  
แสดงฤทธิ์พรหมิตรกายเป็นพราหมณ์ ไปทรมานพญาพราหมณ์เชื้อนพโทปนันทะนั้น,
- ขอขมกราบทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธานุภาพขมกราบนั้นเถิด ฯ
- พระจอมมุนี ได้เฝ้าฯ พระพรหมผู้วิเศษว่า ท้าวพกาพรหม ผู้มีฤทธิ์คิดว่าตนเป็นผู้รุ่งเรือง ด้วยคุณอันบริสุทธิ ผู้ถูกพญาพราหมณ์ครัดมือไว้แน่น เพราะมีจิตคิดถือเอาความเหี้ยมพิศ ด้วยวิธีวางยาคือทรงแสดงเทศนาให้ถูกใจ,
- ขอขมกราบทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธานุภาพขมกราบนั้นเถิด ฯ
- บุคคลใดมีปัญญา ไม่เกียจคร้าน สวดและระลึกถึงพระพุทธานุภาพ ๘ คาถา เหล่านี้ทุกๆ วัน บุคคลนั้นจะพึงละความจำนรรายทั้งหลายทุกอย่างเสียได้ และเข้าถึงความหลุดพ้นคือพระนิพพานอันบรมสุขแล ฯ

## ชัยปริตร (แปล)

- พระพุทธเจ้าผู้เป็นทิพย์ของสัตว์ ทรงประกอบแล้วด้วยพระมหากรุณา นำเพื่อบารมีทั้งหลาย ทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย เป็นผู้ถึงความตรัสรู้ชอบอันสูงสุด,
- ด้วยการกล่าวคำสัจจริงนี้ ขอขมกราบจงมีแก่ท่านเถิด ฯ
- ขอท่านจงมีชัยชนะในมงคลพิธี เหมือนพระจอมมุนีทรงชนะมารที่โคณฑันโพธิ์ แล้วถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธาภิเษก ทรงบำเพ็ญพระทัยอยู่บ่มนิสัยถึงที่มารไม่อาจจะผจญได้ เป็นจอมมหาบุรุษ ทรงเพิ่มพูนความดีแก่เหล่า ประยูรญาติคากวงศ์ชนนี้ เทอญ ฯ
- เวลาที่บุคคลและสัตว์ประพฤติดีประพฤดิชอบ ชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งแจ้งดี,
- และขณะดี ครุฑามดี ชื่อนานาชาติแล้วในผู้ประพฤดิอย่างประเสริฐทั้งหลาย,
- กายกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด วาจกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด,
- มโนกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด ความปรารถนาอันตั้งไว้เพื่อสิ่งอันเป็นมงคลสูงสุด,
- บุคคลและสัตว์ทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลายอันเป็นมงคลสูงสุดแล ฯ

- หนีโทปะหนีทะภูชะคัง วิพฺลัง มะหิตฺตัง  
ปฺตเตพะ เถระภูชะเคพะ ทะมาปะยฺพโต  
ฉิทฺฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุณินโท,
- ตัฬเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - ทคคาหะทิกฺกุจฺจุชะเคพะ สุกฺกุจฺจุหัตถัง  
พฺรหฺมํ วิสุทฺธิชฺติมิทฺธิพะกาภินาฬัง  
ญาณาเคเทพะ วิธินา ชิตะวา มุณินโท,
- ตัฬเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลาหิ ฯ
  - เอตาปี พุทฺธะชะยะมังคะละฉฺฉฺฐะคาภา  
โย วาจะโฬ ทินะทิเพ สะระเต มะตฺถิ  
หิตฺวาพะเพกะวิวิธานิ จุปฺปาทะวานิ  
โมกขัง สุขัง ฉะฉิเคเมยยะ พะโร สะปฺญฺญโณ ฯ

## ชะยะปะริตตัง

สวดบูชาให้พ้นจากความพ่ายแพ้ มีชัยชนะเหนือความชั่วร้าย

- มะหาการุณิกโก ภาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง  
ปฺเรตฺตวา ปาละมี สัพพา ปตฺโต สัมโพธิมุตตะมัง,
- เอตพะ สัจจะวัชเชพะ ไหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
  - ชะยฺพโต โพธิยา มุเล สักยานัง หนฺนทิวทมะโฬ  
เอวัง ตฺวํ วิชะโย โหหิ ชะยฺสสุ ชะยะมังคะเล  
ฉะปะราชิตะปฺลลํเก สีสะ ปะจฺจุวิโปกขะเร  
ฉะภิสะเก สัพพะพุทฺธาฬัง ฉัคคปฺปตฺโต ปะโมทะติ ฯ
- สุขักขัตตัง สุขมังคะลัง สุขปะภาตัง สุขุญฺญัตถัง,
- สุขะโณ สุขุมุตโต จะ สุขุญฺญัง พฺรหฺมหารัณฺณ,
- ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขินัง,
- ปะทักขินัง มะโนกัมมัง ปะณฺธิ เต ปะทักขินา,
- ปะทักขินานิ กัตถวาพะ สะภันตัตเถ ปะทักขินเณ ฯ

## พระคาถาชินบัญชร (แปล)

พระคาถานี้เป็นคาถาศักดิ์สิทธิ์ สมเด็จพระพุทธอาจารย์ (โต พรหมรังสี) คัมภีร์ไพฑูริยโบราณ  
และปรับแต่งเพิ่มเติมให้มีเอกลักษณ์พิเศษ ผู้ใดสวดภาวนาเป็นประจำจะทำให้เกิดสิริมงคลแก่ตนเอง  
ศัตรูไม่กล้ากราย มีเมตตาตามหาวิญญู จัดภัยตลอดจนคุณไสยต่างๆ

- พระพุทธเจ้าและพระนรธาทั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์  
ทรงพิชิตพระยามาราคีราชผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหะแล้ว เสด็จอมตวลคือ  
อริยะสังฆธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์
- มี ๒๘ พระองค์คือพระผู้ทรงพระนามว่าตถกัณฐะเป็นต้น พระพุทธเจ้าผู้จอมมนุษย์ทั้งหมดนี้  
ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า
- องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนศีรณะ พระธรรมอยู่บนที่ดวงตาทั้งสอง  
พระสงฆ์ผู้เป็นอภินิหารเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก
- พระอนุรุธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่บนเบื้องขวา  
พระโมคคัลลาน์อยู่บนเบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่บนเบื้องหลัง
- พระฉานพทักกับพระราหุลอยู่บนขวา  
พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่ซ้าย
- มุนีผู้ประเสริฐคือพระโกลิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริตั้งพระอาทิตย์ส่องแสง  
อยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง
- พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ  
มีวาตะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ
- พระปัญณะ พระอังกุสิมาล พระอุบาลี พระหันทะ และพระสีวลี  
พระเถระทั้ง ๕ นี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุมเจิมที่หน้าผาก
- ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือผู้มิชยและเป็นพระโอรส  
เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วน  
รุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีล ให้ดำรงอยู่ทั่วอวยะห้อยใหญ่



## พระคาถาชินบัญชร

ปุตตะกาโม สะเกปุตตัง ณะกะกาโมสะเกณะหัง  
อิตถิกาเยกาณะญาณะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา  
อิติปิโสภะคะวา ณะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ  
มรณังสุขัง ณะระหังสุขะโต ณะโมพทณายะ

- ชะยาสะนากะตา พุทธา เซตฺวา มารัง สะวาหะนัง  
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ ณะราสะภา,  
• ตัณ्हังกะราทะโย พุทธา อัญจะวิสะติ ฬายะกา  
สัพเพ ปะติฏฺฐจิตา มัยหัง มัตตะเก เต มุหิสสะรา,  
• สีเส ปะติฏฺฐจิตโต มัยหัง พุทโธ ณะโม ทะวิโสจะเพ  
สังโม ปะติฏฺฐจิตโต มัยหัง อูเร สัพพะคุณากะโร,  
• หะทะเย เม ณะนุรุทโธ สาริปุตโต จะ ทักขิณเ  
โกณทัญญโณ ปิฏฺฐิภาคัลลังิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก,  
• ทักขิณเ สะวะเน มัยหัง ฉาสุง ฉานันทะ ราหุโล  
กัสสะโป จะ มะหาพาโม อุกาสุง วามะโสตะเก,  
• เกสะโต ปิฏฺฐิภาคัลลังิง สุริโยวะ ปะภังกะโร  
ฬิสินโน สิริสัมปันโน โสภิตโต มุหิปปุคะโว,  
• กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก  
โส มัยหัง ะทะเน นิจจัง ปะติฏฺฐาสิ คุณากะโร,  
• ปุณโณ อังคลิมาโส จะ อูปาสี นันทะ สีวะลี  
เถรา ปัญจะ อิมะ ชาตา ณะลาภุ ติสะกา ณะมะ,  
• เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา  
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชีโฬระสา  
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฺฐิตา,

- พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้าพระเมตตาสสูตรอยู่เบื้องขวา  
พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระธัมมคະสูตรอยู่เบื้องหลัง
- พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระฉาฏฐาณิกสูตร  
เป็นเครื่องกางกั้นตจหลังคาอยู่บนพนาภาศ
- อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลาย นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพรหมด้วยกำลังนาพาชนิด  
มีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือสัตตะปราการเป็นอารมณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น
- ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่  
ในพระบัญญัติระแวดวงทรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวเหตุทั้งกายพลกและภายใน  
อันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคตีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัด ให้พินาศไปอย่าได้เหลือ
- ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้าผู้อยู่ในภาคพื้น  
ท่ามกลางพระชินบัญชร ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดีนิมิ
- ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม  
จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใดๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า  
ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์  
ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ และรักษาดำเนินไปโดยสวัสดิเป็นนิจนิรันตรเทอดนุ ๗

|                                   |                                     |
|-----------------------------------|-------------------------------------|
| อันรุปรส กลิ่นเสีย ไม่เที่ยงแท้   | มีผันแปร เกิดดับ อยู่สลับสน         |
| แต่เป็นของ ต้องใจ แห่งพาลชน       | ส่วนเมธี หินพัน ไม่โยติ             |
| จึงควรปลีก หลีกตน ให้พ้นทุกข์     | พบนิพพาน อันเป็นสุข เกษมศรี         |
| ตัดบ่วงมาร มุ่งนิพพาน พ้นโลกีย์   | อันเป็นที่ สุขสรร นิรันตร.(จำเขามา) |
| รักษาศีล ภาวนา ปัญญาตรีก          | ให้หมั่นฝึก หมั่นปลง ลงไถ่ถอน       |
| ให้เลิกคบ อารมณ์ แห่งนิรวณ        | พระโยดาวจร จะพ้นทุกข์ พบสุขแท้      |
| อิตตาหิ ตาโณ และพาโณ              | ตนเป็นที่พึ่ง ของตน เป็นของแน่      |
| ตนไม่ช่วยตนแล้ว ต้องแย เป็นแน่แท้ | ต้องช่วยแก่ ช่วยปลด หมดจดเอง        |
| พระเป็นผู้ บอทาง สว่างให้         | เรารีบเดิน ทางไป อย่าไขลงเขลง       |
| แะที่โพ้น ที่นี้ ดิตโตงเตง        | ไม่รีบเร่ง ก็ไม่ถึง ซึ่งนิพพาน      |

อานาปานะสติเป็นเบื้องต้น อาหาเรปฏิกูลกรรมฐาน มรณานุสติทุกกัณหา ๘ เพื่อติดตามตลอดไป  
แล้วจบลงตรงอุปสมานุสติ จิตตรองติปล่อยวางคิดแก้ไข ไม่ติดภพติดชาติติดอะไร จิตผ่องใสก็จะไปนิพพานแล ๗

- ระตะนัง ปุระโต อาลี      ทักขิณเฒ เมตตะสุตตะกัง  
ระซัดคัง ปัจฉะโต อาลี      วาเม อังคุลิมาสะกัง,
- ขัณฑ์โมระปะริตัตถุจะ      ฉาฎาหาฎิยะสุตตะกัง  
ฉากาเส ณะทะนัง อาลี      เสสา ปาการะสังฆจิตา,
- ขีฬภาณ วะระสังยุตตา      สัตตัมปาการะสังกะตา  
วาตะปิตตาทิสัญชาตา      พาหิรัชฌัตตูปัททะวา,
- ฉะเสสา วินะยัง ยัณฑ์      ฉะนัณฑ์ชะหะเตชะสา  
วะสะโต เม สะกิจเจณะ      สะทา สัมพุทตะปัญุชะเร,
- ขีฬะปัญุชะระมัชฌัมหิ      วิหะรัฬัตถัง มะหิตะเส  
สะทา ปาเลหตุ มัง สัพเพ      เต มะหาปุริสาสะภา,
- ฉิจจะวะนัฬโต      สุคตโต สุรักโข  
ขีฬานุภาเวณะ      ขีตุปัททะโว  
ฉัมมานุภาเวณะ      ขีตาริสังโฆ  
สังฆานุภาเวณะ      ขีตัมตะราโย  
สัทธัมมานุภาเวปะลลิตโต      จะรามิ ขีฬะปัญุชะเรติ ฯ

## พระคาถาเงินล้าน

สัมปะจิตฉามิ ฬาสังสิโม

พรหมมา จะ มะหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายัณติ

พรหมมา จะ มะหาเทวา ฉะภิสาภา ภาวัณตุ เม

มะหาปัญุโณ มะหาลาโก ภาวัณตุ เม

มิเตพาหุหะติ พุทตะมะฉะลุ ฬะโมพุทธาเย

วิระทะโย วิระโคฬายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระฉิตถิโย

พุทธัสสะ มาฬีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

สัมปะติฉฉามิ เพิ่งๆ พาๆ หาๆ ฤๆ